

upplivingum. Alt gerst betur, tá man er eitt sindur eldri, um tú spyrst meg. Vit vórðu drigin inn í mentanina har og fóru á allar tær útferðirnar, sum vit sloppu til. Vit royndu at sita á kamelum, vitjaðu kirkjur og beduinir o.s.fr. Alt í alt var tað eitt fantastiskt upplivilsi fyri okkum.

Ráð okkara til tykkara:

Nú fari eg heilt sikkurt at ljóða líka, sum øll, ið hava verið ígjøgnum ein hjúnarskilnaða, men “take it from me”, sum í dag fyri seinnu ferð aftur er gift við manninum eg giftist við fyrru ferð. Ikki gifta tykkum, ímeðan tit eru ov ung. Her tosi eg ikki um, at tað kann enda í hjúnaðarskilnaði – tað kann tað altíð -, men eg tosi um brúdleypið sjálvt. Hugsid tykkum sera væl um, um tit yvirhøvur kenna hvønn annan og tykkum sjálvi so væl, at tit akkurát vita, hvat tit vilja hava burtúr degnum. Vilja tit hava eitt brúdleyp, har “man eigur at gera so”? Ella um tit heldur hava hug at hava eitt brúdleyp, sum totalt slitur seg frá bókini um tað perfekta brúdleypið? Tað er umráðandi at hava í huga, at dagurin skal vera um tykkum, og at tit slappa av og njóta dagin saman við “the love of your life”.

Síðani vit giftust seinnu ferð, hava vit valt at góðtikið, at óansæð hvørjar royndir og gleðir lívið hevur at bjóða okkum, so týður alt upp á, at vit saman vilja uppliva hesi tingini.

eg at keypa leysar blómur í einum mathandli og bant eg mitt egna blómutyssi. Ístaðin fyri dýran og góðan fotograf, so vóru tað fartelesonirnar og ein selfiestong, sum stóru fyri myndatøkuni. Babba tók nakrar myndir av brúðarparinum í teira hava. Ístaðin fyri eina dýra kondittara brúðarkøku, sum fann mamma nakrar lekkar køkur í diskini hjá bakaranum í Aabybro og tað var veldugt fyri okkum. Vit sloppu undan øllum stressi, stríði og stórum útreiðslum, men finga vit ein minst so góðan dag.

Brúðarferðin hesa ferð gekk til Sharm El Sheik og var tað ein fantastiskur túrur við nógvum

